

Για να μην αφήνουμε την προσευχή

/ [Πεμπτουσία](#)

image not found or type unknown



Οί δυσκολίες και οί θλίψεις γίνονται άφορμή για νά καταφύγουμε στον φιάνθρωπο Θεό και νά ζητήσουμε τή βοήθειά του. Είναι άλήθεια ότι αυτές τις δύσκολες ώρες γίνονται οί πιό θερμές προσευχές! Η ψυχή προσεύχεται μέ πίστη και άφοσίωση, μέ δάκρυα και άγωνία. Άν όμως ό Θεός μάς δώσει άμέσως αυτό πού ζητάμε, ύπάρχει τό ένδεχόμενο νά σταματήσουμε τήν προσευχή. Νά λάβουμε τό δώρο και νά ξεχάσουμε τόν Δωρεοδότη. Καί τότε τό δώρο πού λάβαμε είναι πολύ μικρότερο σέ σύγκριση μέ τή ζημιά πού πάθαμε! Διότι δέν ύπάρχει τίποτα χειρότερο άπό τό νά διακόψουμε τήν έπικοινωνία μας μέ τόν Θεό και νά φύγουμε άπό κοντά του!

Μήπως λοιπόν τό γεγονός ότι ό Κύριος δέν μάς δίνει άμέσως αυτό πού Τού ζητάμε, είναι πρός τό συμφέρον μας; Δέν είναι ένας τρόπος για νά μάθουμε νά

έπικοινωνούμε μέ τόν Θεό καί νά παραμένουμε κοντά του έξαρτώντας από Αυτόν κάθε υπόθεση τής ζωής μας; Αυτό άκριβώς τονίζει καί ό άγιος 'Ιωάννης τής Κλίμακος: «Νά μή λέγεις, όταν γιά πολύ καιρό προσεύχεσαι χωρίς νά παίρνεις αυτό πού ζητείς, πώς δέν κατόρθωσες τίποτε, διότι ήδη κάτι σπουδαίο κατόρθωσες· διότι ποιό άνώτερο άγαθό ύπάρχει άπό τήν προσκόλληση στόν Κύριο καί άπό τή συνεχή παραμονή στην ένωση μαζί του;» (Κλίμαξ, Λόγος ΚΗ', 33).

Πολλές φορές δέν παίρνουμε αυτό πού ζητάμε άπό τόν άγιο Θεό, ώστόσο ώφελούμαστε μέ άλλο τρόπο. Μπορεί νά περιμένει κανείς χρόνια ολόκληρα γιά νά δει νά αλλάζει ό δύστροπος σύζυγος, νά έπιστρέφει τό παραστρατημένο παιδί, νά θεραπεύεται ό άρρωστος· κι όμως όλο αυτό τό διάστημα δέν πηγαίνει χαμένο. Τό αντίθετο μάλιστα. Ή περίοδος τής φαινομενικής σιωπής τού Θεού τελικά άποδεικνύεται ως ή πιό γόνιμη περίοδος τής ζωής μας. Διότι μέσα άπό τή δοκιμασία αύξάνει ή πίστη καί ή έλπίδα μας στόν Θεό, καταρτιζόμαστε στην ύπομονή καί στην ταπείνωση, οδηγούμαστε στή μετάνοια. Καί άκόμα αισθανόμαστε έντονότερα τή χάρη τού Θεού πού μάς ένισχύει γιά νά άνημετωπίσουμε τό κάθε πρόβλημα. Είναι χαρακτηριστικό τό παράδειγμα τού άποστόλου Παύλου ό όποιος παρακάλεσε έπανειλημμένως τόν Θεό νά τόν άπαλλάξει άπό χρόνια άσθένεια πού τόν βασάνιζε, άλλ' ό Κύριος τού άπάντησε: «Αρκεί σοι ή χάρη μου». Σού είναι άρκετή ή χάρη μου, μέ τήν όποια σέ ένισχύω (Β' Κορ. ιβ' 9). Καί πράγματι! Μέ τή χάρη τού Θεού ό μέγάλος Απόστολος ξεπερνούσε τις δυσκολίες τής άσθένειας καί συνέχιζε άνεπηρέαστος τό θαυμαστό άποστολικό του έργο.

Επομένως, κι όταν ό Θεός δέν άπαντά στις προσευχές μας, έμείς ώφελούμαστε, καί μάλιστα πολλαπλά. Ενώ νομίζουμε ότι δέν μάς άπαντά, Εκείνος μάς έπισκέπτεται μέ πλούσια έκχυση θείας Χάριτος. Λοιπόν άς μήν άπελπιζόμαστε κι άς μήν άποκάμνουμε προσευχόμενοι. Ό φιλόανθρωπος Κύριος ως στοργικός Πατέρας πρόθυμα δέχεται τούς στεναγμούς τής καρδιάς μας καί μάς άπαντά άνάλογα μέ τό άληθινό, τό αιώνιο συμφέρον μας. Άς Τού έμπιστευθούμε ολόκληρη τή ζωή μας. Εκείνος γνωρίζει.

Πηγή: theomitoros.blogspot.gr